

Škvrliček

Ročník: 4

Číslo: 1

Milí žiaci,

všimli ste si, že tento školský rok je vás na škole trochu viac? A že tí noví spolužiaci počujú? Našej škole bol Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky schválený návrh projektu Experimentálne overovanie spoločného vzdelávania žiakov so sluchovým postihnutím a žiakov s vývinovými poruchami učenia. Tak sa stalo, že na zápis do prípravného a prvého ročníka prišli deti z Kremnice a blízkeho okolia, u ktorých učitelia v materských školách a logopédky v poradenských zariadeniach predpokladajú, že pri nácviku čítania, písania a počítania budú mať ťažkosti.

Takýto žiaci sú na školách i vo vyšších ročníkoch. Keď sa dozvedeli ich rodičia o našom projekte, rozhodli sa svoje deti preložiť k nám.

Spoločné vzdelávanie by malo sluchovo postihnutým priniesť lepšie rozvíjanie hovorenej reči i nadviazanie nových priateľstiev. Deťom s ťažkosťami v čítaní, písaní a počítaní sa učitelia budú môcť viac venovať, nakoľko v triedach je menej žiakov ako v základných školách. V rozvrhu máme vyučovacie hodiny logopédie, kde je priestor na individuálnu prácu. Deti majú častejšie možnosť zažívať pocit úspechu. Opýtajte sa napríklad Kristínky Fidesovej alebo Kika Vrzguľu, či by sa chceli vrátiť späť do školy, odkiaľ prišli.

Do projektu na overovanie sú zaradení žiaci:

s poruchami učenia

sluchovo postihnutí

1. ročník

Grofčík Michal
Debnárik Adrian
Petrán Peter
Šarkózi Michael
Tököly Jeronimo

Bryan Vojtech Szerencses

1.B + 2. ročník

Zoban Erik
Pluhár Tomáš
Rolko Samuel

Bartoš Vladimír
Steingerová Gabriela
Tauc Krištof

s poruchami učenia

5.+6. ročník

Hercová Zuzana

Vonkomerová Anna Mária

Šarinová Diana

sluchovo postihnutí

Grofčík Erik

Kulaviaková Nikola

7. ročník

Vrzguľa Kristián

Prokop Sebastián

Pusztaiová Rebeka

Píš Marek

Gašparovič Marcel

Týchto žiakov učitelia pozorujú, rozprávajú sa s nimi o ich pocitoch, postojoch i o výsledkoch v škole. Všetky poznatky sa na pracovných poradách vyhodnotia. Ak spoločné vzdelávanie sluchovo postihnutých so žiakmi s vývinovými poruchami učenia prinesie pozitívne výsledky, v čo veríme, budeme v spoločnom vzdelávaní pokračovať a pomáhať žiakom prekonávať ich znevýhodnenie.

Skúste deti porozmýšľať a do budúceho čísla časopisu prispieť článkom, v ktorom sa s nami podelíte o vaše pocity, názory a postoje.

Vika Hromádková

Žiaci, ktorí prvýkrát otvorili bránu našej školy 5.9.

Pri fotografovaní chýbali Rebeka Pusztaiová a Rastík Bíleš

Učíme sa tradične a netradične

Školský rok 2011/2012 sme začali školou v prírode. Túto školu v prírode sme absolvovali vďaka projektu Dávame šancu všetkým, z prostriedkov Agentúry MŠ SR pre štrukturálne fondy EU.

5. septembra ráno sme nastúpili do autobusu a odišli sme za novými skúsenosťami. Na horskej chate U daniela v Repišti nás čakali už animátori, ktorí sa starali hlavne o program detí. Čo všetko sa za pár dní udialo?

Učili sme sa, zabávali sme sa, súťažili sme, športovali, hrali sa, kúpali sme sa v termálnych prameňoch, modelovali sme z hliny...

Deň začínal rozcvičkou vonku, kde veru nikto nezaháľal. Aj keď sa

niektorým nechcelo vstávať, nedal sa nikto zahanbiť a každý cvičil ako o dušu. Potom sme sa učili. Naše pani učiteľky sa na deti pripravili, aby si pomaly zvykli, že prázdniny sa už skončili. A náš poobedný a večerný program bol každý deň iný. Najprv sme sa zoznámili s okolím a blízkymi kúpeľmi

Sklené Teplice, ochutnali sme aj liečivú vodu z kúpeľov.

Večer nám zaspievali a zatancovali naši počujúci kamaráti HIP –HOP a aj my sme ukázali, čo vieme. Po večerných súťažiach sme si opiekli špekačky, zahrali hry, v ktorých sme si vyskúšali svoje zručnosti, šikovnosť a prefíkanosť. Nechýbal ani

tanec a karneval, nechýbal ani program, kde sa deti ukázali ako šikovní tanečníci a zabávači.

Svoju šikovnosť sme si vyskúšali pri modelovaní z hliny, kde sme vytvorili veľa zaujímavých výrobkov. A čoby to bola za škola v prírode bez športu? Každý deň sme hrali futbal, basketbal, stolný tenis či iné hry na ihrisku. Člnkovali sme sa

na rybníku v areáli rekreačného zariadenia a nakoľko bolo teplé a pekné babie leto neobišli sme „nasucho“. Svoje premočené veci sme si sušili ešte pár dní. Ani naše bruchá neboli prázdne. Pani kuchárky varili super! No proste za 5 dní sme toho zažili neúrekom. Ostali nám pekné spomienky a chuť sa usilovne učiť!

Výmenný pobyt žiakov vo Francúzsku

V októbri naši žiaci (Marcel G., Patrik Š., Marek P., Nikola K. a Tonka M.) mali príležitosť navštíviť spriatelenu školu INJS vo francúzskom meste Metz. Na výmennom pobyte sa stretli so sluchovo postihnutými študentmi z Francúzska, Fínska, Rumunska a Anglicka. Cesta tam trvala náročných 22 hodín, ale oplátilo sa prísť skôr. Našou odmenou bol nedeľný výlet osobitne pre nás. Išli sme do hlavného mesta Luxemburska a navštívili sme dedinu Schengen, ktorá leží na hranici 3 štátov (Francúzsko, Nemecko, Luxembursko). Schengen je známy tým, že sa tu podpísala prvá dohoda o rušení hraníc v Európe.

V pondelok sme doobeda strávili v múzeu Roberta Schumana, ktorého nazývajú aj otec Európy. On ako prvý politik začal presadzovať myšlienku spoločnej Európy. Poobede sme strávili v krásnom historickom centre mesta Metz. Večer sa študenti stretli so zástupkyňou Európskeho parlamentu, ktorá im predstavila v krátkosti jeho činnosť.

Ďalší deň doobeda sa nám venoval nepočujúci učiteľ posunkového jazyka zo školy INJS. Porozprával nám históriu posunkového jazyka vo Francúzsku. Ukázal nám, ako na svojich hodinách vyučuje. Predstavil nám internetový slovník posunkov a diskutoval so študentmi na tému posunkového jazyka. Poobede sme sa vybrali na zaujímavý výlet do Štrasburgu, kde sa sústreďuje veľa úradov, ktoré riadia EÚ. Na vlastné oči sme videli rokovaciu miestnosť Európskej rady, kde v minulosti zasadal aj Európsky parlament. Sprievodkyňa nám vysvetlila fungovanie obidvoch

zúčastnili sme sa

úradov. Poobede sme navštívili nádhernú gotickú katedrálu, jednu z najkrajších a najstarších aké v Európe nájdeme.

Pekné spomienky máme aj na varenie so šéfkuchárkou Mirkou Moškovou. Užili sme si veľa zábavy a ukázalo sa, že chlapci sú rovnako šikovní kuchári ako dievčatá. Dokonca sme získali, prosím, poklonu za chutné jedlo priamo od francúzskeho kuchára! Prvýkrát v živote jedol mak a veľmi mu chutili slivkové gule, ktoré uvarili naše deti. Potom sme sa hostili my na rumunskom, fínskom, francúzskom a anglickom jedle. Medzi najvydarenejšie zážitky však určite patril divadelný večer s Jeffovým predstavením *Je hluchý, čo teraz!?*. Nepamätám si, kedy som sa naposledy tak smiala.

Posledný deň sme navštívili mesto Nancy. Prechádzali sme sa, pozerali pamiatky a pekný park s mini ZOO. Po dobrom obede sme mohli minúť na nákupoch posledné peniaze. Potom nás už čakal len posledný večer, lúčenie, fotenie, nejaké slzy, výmena emailov a trochu adrenalínová cesta domov. Dokonca sme videli aj švajčiarske Alpy. Teda ja nie, všetko som prespala.

Moje pocity boli skvelé. Páčilo sa mi, s akou ľahkosťou dokázali študenti z rôznych národov prekonať jazykové bariéry, ktoré my počujúci máme. Nám by trvalo celé roky naučiť sa všetky jazyky tak, aby sme sa mohli aspoň trochu dohovoriť. Trošku sme im všetkým s pani učiteľkou Mirkou aj závideli. Dúfam, že si naše deti našli nových priateľov. Teším sa, že Vám podobné stretnutie budeme môcť zorganizovať aj na budúci rok. Keď budem vedieť, kde sa bude konať, určite Vám to prezradím.

Vierka Filipová

Team DCC hľadá supertalenty

V krajinách bývalého Československa rezonuje v posledných mesiacoch mediálne preferovaná téma „Česko Slovensko má talent“. V tejto populárnej televíznej šou spoznávajú národy talentovaných spevákov, tanečníkov či iné talenty.

Na našom malom území mesta Kremnica hľadáme v rámci družstva Deaf Cross Country pod vedením pani Bartošíkovej, pána Windischa a pána Bartošíka talentovaných bežcov. Od septembra sa mali možnosť prihlásiť chlapci a dievčatá vo veku 7 až 18 rokov do tohto programu. Pravidelných tréningov, celoslovenských akcií sa zúčastňuje 15 detí našej školy a testujú svoju výkonnosť. Družstvo verí, že v takom počte detí, ako je na našej škole sa musí časom objaviť človečik s výnimočným športovým talentom. Táto viera je podporená faktami, lebo z tejto dielne už v predchádzajúcom období vyšli kvalitní bežci. Spomenieme napríklad Romana Rabatína a Ivana Hederváriho.

Účasť na súťažiach medzi počujúcimi športovcami v rôznych mestách pomáha zabezpečovať svojou podporou našej pani riaditeľky a pán riaditeľ DeD Maurícus. Doterajšie výsledky dievčat a chlapcov v behu môžeme zhrnúť do nasledovných umiestnení a úspechov:

21.9.2011 NCS Kremnica - Nikolka Křenková 1. miesto, Stanislava Toráčová 2. miesto, Krstína Fidesová 3. miesto

2.10.2011 NCS Valča - Nikolka Křenková 4. miesto, Stanislava Toráčová 5. miesto

23.10.2011 XVIII. Nitrianska hodinovka a dvanásťminútovka v Nitre - Stanislava Toráčová 3. miesto, Igor Kováč 2. miesto

12.11.2011 2. ročník behu

sú'ažili sme

o pohár Festivalu dobrodružných filmov "HoryZonty" v Trenčíne – Jana Kováčová 1. miesto, Michaela Oláhová 2. miesto, Kálai Róbert 5. miesto
Účasť na bežeckej lige je veľmi zaujímavá a postupne sa začína formovať kostra školského družstva DCC. V rámci pretekov sa stretávame s bežcami z rôznych regiónov

Slovenska, srdečnými organizátormi pretekov, sponzormi, od ktorých dievčatá a chlapci dostávajú hodnotné ceny a tiež s nadšencami pre tento šport, ktorí mu zasvätili svoj život.

Pre školu je pozitívne, že sa deťom darí a ja im držím naďalej palce, aby vydržali a dosiahli svoj cieľ.

Zároveň teamu prajem, aby sa stále rozrastal o nových členov, o nové supertalenty a to nielen v žiackych kategóriách. Deti potrebujú vidieť pozitívne vzory, potrebujú vidieť ako na sebe neprestajne pracujeme my dospelí, my pedagógovia. Na záver mi dovoľte kliše z dôb bývalého Československa, z čias, kedy deti športovali a nezaspávali pri počítačoch. „Športu zdar“.

Rudko Bartošík

Bratislava známa neznáma

Vo štvrtok 24. novembra sme sa my, žiaci druhého stupňa ZŠ našej školy, vybrali na exkurziu do Bratislavy v rámci projektu **Dávame šancu všetkým**.

Ráno sme museli vstávať veľmi zavčasu, pretože sme chceli stihnúť prvý rýchlik do nášho hlavného mesta.

Nevyspatí sme nastúpili do vlaku, ale tu sme veľmi rýchlo ožili a tešili sme sa na nové zážitky.

Naša prvá cesta z vlakovej stanice trolejbusom č. 201 viedla na Kocelovu ulicu. Tu sa konal Deň otvorených dverí v Strednej odbornej škole pre mládež so sluchovým postihnutím. Pozreli sme si budovu školy, triedy, odborné učebne aj dielne. Oboznámili sme sa s učebnými odborníkmi tejto školy, napr. záhradník, knihár, čalúnnik, kaderníčka, elektromechanik, počítačový grafik, strojár.

Študenti školy pre nás pripravili pekný kultúrny program, tanec, divadlo i tombolu. Po zaujímavej prehliadke školy sme sa posilnili dobrým obedom v ázijskej reštaurácii. Porcie jedla boli obrovské, ale všetko sme zjedli, aby sme si mohli vychutnať Bratislavu. Po obede sme si mohli vychutnať Bratislavu a pozrieť pamiatky nášho hlavného mesta.

Do centra sme sa odviezli električkou.

Prešli sme sa uličkami Starého mesta. Odfotografovali sme sa pod Michalskou bránou, pri soche Pavla Országha Hviezdoslava, pred starou budovou SND.

Videli sme imponujúcu budovu Dómu svätého Martina so zlatou uhorskou korunou na vrchole veže.

Sochy našich najznámejších národných osobností v uliciach mesta svedčia o bohatej kultúrnej histórii Bratislavy.

Myslíme si, že naša exkurzia bola vydarená, získali sme nové zážitky a znova o kus lepšie poznáme krásy nášho hlavného mesta a jeho históriu.

Danicka Oswaldová a Majka Donovalová

Nikto nemá právo ubližovať ti!

Ale ani ty neubližuj nikomu! O šikanovaní a drogovej závislosti, teda hlavne o fajčení sme sa znova rozprávali s policajtkou pani kapitánkou Šmondrkovou z policajného zboru v Žiari nad Hronom a pani Mirkou Malatincovou z Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Žiari nad Hronom.

Dozvedeli sme sa, že každá cigareta nám skráti život o 5 minút, celkovo asi o 8 rokov, že najviac ľudí umierajú na následky fajčenia.

Už vieme, čo je to pasívne fajčenie, že tiež spôsobuje nebezpečné choroby, alebo zastavuje rast dieťaťa. A rodičia doma fajčia! Oni to nevedia? Skúsme im to pripomenúť.

Naučme sa povedať cigarete a iným drogám **NIE? NEHCEM!**

Majka Donovalová

Uzlík priateľstva

Aby sme z jedného miesta
mohli vycestovať na rôzne smery,
potrebujeme vybudovať perfektný dopravný uzol.
Aby sme zmerali rýchlosť plavby lode,
potrebujeme mať v ruke námorný uzol.
Aby sme poriešili neporiešiteľné,
potrebujeme rozťat' gordický uzol.
Nič z toho nie je jednoduché.

Ale,
napriek tomu,
zdá sa,

ľahšie sa stavajú dopravné uzly,
ľahšie sa odčítavajú námorné uzly,
ľahšie sa roztínajú gordické uzly,

ako sa „uviaže“ uzlík priateľstva.

Často sa to takto stáva.
Dokážeme urobiť neskutočne náročné veci,
a nedokážeme byť skutočnými, obyčajnými priateľmi.

A pritom vieme, že je to jediná cesta,
ako na tomto svete žiť,
a nie živorit'.

Jediná, náročná, a len pre riadnych borcov.
Takých,
čo dokážu všetko urobiť.

Všetko,
čo sa skrýva za slovom priateľstvo.

Gitka Žiaková

Špeciálna materská škola

pre deti so špeciálnymi potrebami, ČZA (ŠP) Bratislava

„Uzlík priateľ'stva“

Ako využívame štrukturálne fondy EÚ

Vo štvrtok 24.11. nás navštívil fotograf pán **Róbert Miskovics**, ktorý sa zaujímal, ako naši žiaci profitujú z nových vzdelávacích možností, ktoré majú vďaka štruktúrnym fondom EÚ k dispozícii.

Svojou návštevou prekvapil práve tancujúcu skupinu detí, ktorá pod vedením pani Šebeňovej nacvičuje scénický tanec „O cigánskom plači“. Bol milo dojatý talentom a oduševnením tancujúcich detí. Ďalej si pán Miskovics zdokumentoval prácu žiakov pri počítačoch a v družnom rozhovore na chodbách i v triedach sa dozvedel o živote, práci a snoch našich detí.

Vika Hromádková

V stredu 5. 10. sa žiaci škôl ubytovaní v priestoroch nášho školského internátu a deti z DeD Maurícius stretli popoludní na multifunkčnom ihrisku, aby porovnali svoje futbalové schopnosti a prezentovali svoju tréningovú pripravenosť reprezentovať školy v tomto školskom roku. Tréner Mgr. Haško vybral do mužstva talentové nepočujúce deti a pod vedením kapitána Mareka Píša obsadili naši žiaci pekné 2. miesto. K dosiahnutému výsledku chlapcom blahoželáme a prajeme, aby po poctivej zimnej príprave dobre reprezentovali našu školu na celoslovenských športových hrách. Na akcii sa zúčastnilo 47 žiakov školského internátu.

Divadelné predstavenie Popoluška

21. 9. nás prišli do priestorov ŠI navštíviť herci z divadla Clipperton. Zahráli nám hru o Popoluške, v ktorej sa deťom predstavili známe postavy z rozprávky všetkým známej. Nebol to len prierez dejom tohto príbehu s jasným odkazom, ale aj osobná a živá komunikácia medzi hercami a našimi deťmi. Myslím si, že práve

táto jedinečná bezprostrednosť priniesla do jedálne školského internátu nádych zážitku, ktorý je príjemný a

vôbec nie každodenný. Verím, že možností na podobné stretnutia bude aj v tomto školskom roku veľmi veľa. Na akcii sa zúčastnilo 46 žiakov školského internátu.

Komorné
19.10. zahralo

hlúpom Janovi, ktorý namiesto nie vravel áno. Miesto áno zasa nie, mali s ním len trápenie... Herci nám porozprávali popletený príbeh o tom, ako láska a dobro zvíťazili nad hlúposťou. Rozprávka na ľudový motív nám prezradila, že aj hupák môže mať v živote šťastie. Snád' sa z príbehu poučíme. Na akcii sa zúčastnilo 55 žiakov školského internátu.

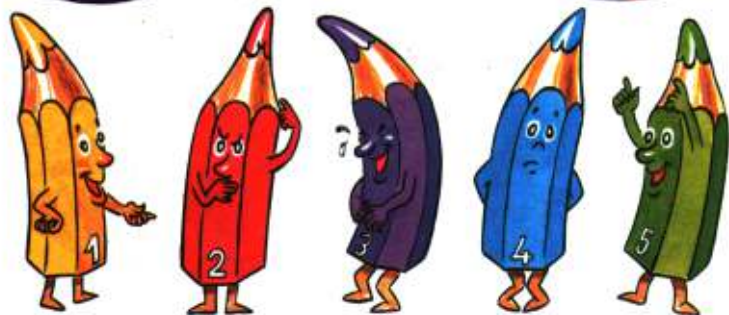
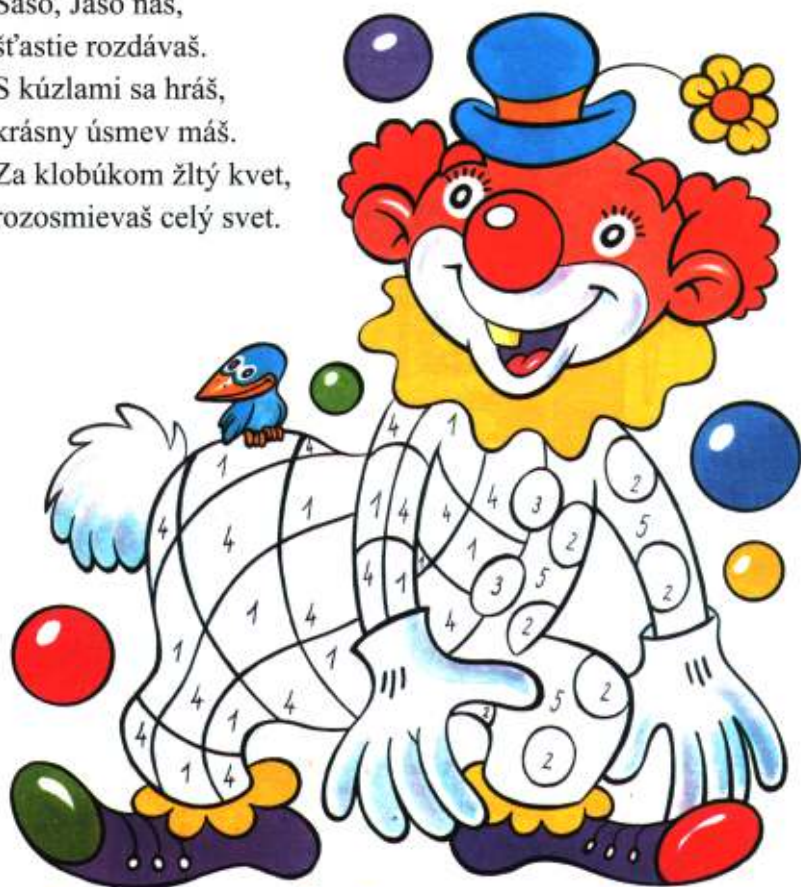
Divadlo O hlúpom Janovi

divadlo bez opony PORTÁL z Prešova nám „Divadlo O hlúpom Janovi“. Bol to príbeh o

ŠAŠO

pre najmenších

Šašo, Jašo náš,
šťastie rozdávaš.
S kúzľami sa hráš,
krásny úsmev máš.
Za klobúkom žltý kvet,
rozosmievaš celý svet.

Výfarbi šťastného šaša Jaša. Použi pastelky podľa čísel na veselých pastelkách.